

رساله به عبرانیان

بر تری پسر بر فرشتگان

خدا که در زمان سلف به اقسام متعدد و طریق های مختلف بوساطت انبیا به پدران ما تکلم نمود،

در این ایام آخر به ما بوساطت پسر خود متکلم شد که او را وارث جمیع موجودات قرار داد و بوسیله اعلامه را آفرید،

که فروع جلالش و خاتم جوهرش بوده و به کلمه قوت خود حامل همه موجودات بوده، چون طهارت گاهان را به اتمام رسانید، به دست راست کبریا در اعلی علیین بنشت، و از فرشتگان افضال گردید، بقدار آنکه اسمی بزرگتر از ایشان به میراث یافته بود.

زیرا به کدامیک از فرشتگان هرگز گفت که «پسر من هستی». من امر وزورا تولید نمودم «وایض» ن او را پدر خواهم بود و او پسر من خواهد بود «

وهنگامی که نخست زاده را بازیه جهان میآورد میگوید که «میع فرشتگان خدا اور اپرستش کنند».

ودر حق فرشتگان میگوید که «رشتگان خود را باده امیگرداند و خادمان خود را شعله آتش».

اما در حق پسر: «ی خدا تخت تو را بدل اباد است و عصای ملکوت تو عصای راستی است.

^۹ عدالت را دوست و شرارت را دشمن میداری. بنابراین خدا، خدای تو، تورا به روغن شادمانی بیشتر از رفقایت مسح کرده است».

و یز میگوید: «وای خداوند، در بند از مین را بنا کردي و افلاک مصنوع دستهای تو است. ۱۱ آهافانی، لکن توباق هستی و جمیع آنها چون جامه، مندرس خواهد شد،

ومثل ردانهار اخواهی بچید و تغیر خواهند یافت. لکن تو همان هستی و ساهای تو تمام خواهد شد».

و به کدامیک از فرشتگان هرگز گفت: «نشین به دست راست من تاد شمنان تورا پای انداز تو سازم»

آیا همگی ایشان روح های خدمتگذار نیستند که برای خدمت آنانی که وارث نجات خواهند

شد، فرستاده میشوند؟

تشریق به توجه

لهذا لازم است که به دقت بلیغ ترا آنچه را شنیدیم گوش دهیم، مبادا که از آن ربوده شویم.

^۲ زیرا هر گاه کلامی که بواساطت فرشتگان گفته شد برقرار گردید، بقسمی که هر تجاوز و تغافلی راجزای عادل میرسید،

پس ما چگونه رستگار گردیم اگر از چنین نجاتی عظیم غافل باشیم؟ که در ابتدا تکلم به آن از خداوند بود و بعد کسانی که شنیدند، بر مثبت گردانیدند؛

در حالی که خدانیز ایشان شهادت میداده آیات و معجزات و انواع قوات و عطایای رو حقدس بر حسب اراده خود.

عیسی، مشابه برادران خود

زیرا عالم آینده‌ای را که ذکر آن را میکنیم مطبع فرشتگان نساخت.

^۳ لکن کسی در موضوع شهادت داده، گفت: «یست انسان که او را بخاطر آوری یا پسر انسان که از او تفقد نمایی؟

اور از فرشتگان اندکی پستتر قرار دادی و تاج جلال وا کرام را بر سر او نهادی و او را بر اعمال دستهای خود گذاشتی.

^۴ همه چیز را زیر پایه‌ای او نهادی.» پس چون همه چیز را مطبع او گردانید، هیچ چیز را نگذاشت که مطبع او نباشد. لکن الان هنوز نمی‌بینیم که همه چیز را مطبع وی شده باشد.

^۵ اما او را که اندکی از فرشتگان کترشده میبینیم، یعنی عیسی را که به زحمت موت تاج جلال وا کرام بر سروی نهاده شد تابه فیض خدابرای همه ذاته موت را بچشد.

^۶ زیرا او را که بخاطر وی همه وازوی همه چیز میباشد، چون فرزندان بسیار او را در جلال میگرداند، شایسته بود که رئیس نجات ایشان را به دردها کامل گرداند.

^۷ زانو که چون مقدس کننده و مقدسان همه از یک میباشند، ازین جهت عارندارد که ایشان را برادر بخواند.

^۸ چنانکه میگوید: «سم ترابه برادران خود اعلام میکنم و در میان کلیسا تورا تسیح

خواهم خواند.»

وایض: «نبروی توکل خواهم نمود.» ونیز: «ینک من و فرزندانی که خدا به من عطا فرمود.»

پس چون فرزندان درخون و جسم شراکت دارند، او نیز همچنان در این هردو شریک شد تا بواساطت موت، صاحب قدرت موت یعنی ابلیس راتبا هسازد، و آنانی را که از ترس موت، تمام عمر خود را گرفتار بیندگی میبودند، آزاد گرداند.

زیرا که در حقیقت فرشتگان را دستگیری نمی نماید بلکه نسل ابراهیم را دستگیری مینماید.

^{۱۷} از این جهت میبایست در هر امری مشابه برادران خود شود تا در امور خداری پس کنهای کریم و امین شده، کفاره گاهان قوم را بکند.

^{۱۸} زیرا که چون خود عذاب کشیده، تجربه دید استطاعت دارد که تجربه شدگان را غانت فرماید.

برتری پسر بر موسی

بنابراین، ای برادران مقدس که در دعوت سماوی شریک هستید، در رسول و رئیس کنه اعتراف مایعنه عیسی تامل کنید،

که نزدا که وی رامعین فرمود امین بود، چنانکه موسی نیز در تمام خانه او بود.

^۳ زیرا که این شخص لایق اکرامی بیشتر از موسی شمرده شده آن اندازه های که سازنده خانه را حرمت بیشتر از خانه است.

^۴ زیرا هر خانه ای بدهست کسی بنامیشود، لکن بانی همه خداست.

^۵ و موسی مثل خادم در تمام خانه او امین بود تا شهادت دهد بر چیز هایی که میبایست بعد گفته شود.

^۶ و امام مسیح مثل پسر برخانه او و خانه او و ماهستیم بشرطی که تابه انتبا به دلیری و نفر امید خود متمسک باشیم.

هشدار علیه بیانانی

پس چنانکه روحا للقدس میگوید: «مزما گرآواز اور بشنوید، دل خود را سخت مسازید، چنانکه در وقت جنبش دادن خشم اور روز امتحان در بیان، جایی که پدران شما مر امتحان و آزمایش کردن دواعمال مر اتمدت چهل سال میدیدند.

- ۱۰ ازین جهت به آن گروه خشم گرفته، گفتم ایشان پیوسته در دلای خود گمراه هستند و راههای مر انسناختند.
- ۱۱ تادر خشم خود قسم خوردم که به آرامی من داخل نخواهند شد.»
ای برادران، با حذر بایشید مباداری کی از شمادل شریرو بیامان باشد که از خدای حی مر تقدشوید،
- بلکه هر روزه هم دیگر انصیحت کنید مدام ای که «مر وز خوانده میشود، مبادا حادی از شما به فریب گاه سخت دل گردد.
- ۱۴ از آزو که در مسیح شریک گشته ایم گریه ابتدای اعتماد خود تابه اتها سخت متمسک شویم.
- ۱۵ چونکه گفته میشود: «مر وزا گرا آواز اورابشنوید، دل خود را سخت مسازید، چنانکه در وقت جنبش دادن خشم او.»
پس که بودند که شنیدند و خشم اورا جنبش دادند؟ آیا قام آن گروه نبودند که بواسطه موسی از مصر بیرون آمدند؟
و به که تامدت چهل سال خشمگین میبود؟ آیانه به آن عاصیانی که بدنهای ایشان در صحراریخته شد؟
و درباره که قسم خورد که به آرامی من داخل نخواهند شد، مگر آنای را که اطاعت نکردند؟
پس دانستیم که به سبب بیامان نتوانستند داخل شوند.

آرامی قوم خدا

- پس بترسمیم مبادا آنکه وعده دخول در آرامی وی باقی میباشد، ظاهر شود که احادی از شما اصر شده باشد.
- ۲ زیرا که به مانیزیه مثال ایشان بشارت داده شد، لکن کلامی که شنیدند بدیشان نفع نبخشید، ازین رو که باشوند گان به ایمان متحد نشدنند.
- ۳ زیرا ماما که ایمان آوردیم، داخل آن آرامی میگرددیم، چنانکه گفته است: «ر خشم خود قسم خوردم که به آرامی من داخل نخواهند شد.» و حال آنکه اعمال او از آفرینش عالم به اتمام رسیده بود.

- ۴** و در مقامی درباره روز هفتم گفت که «روز هفتم خدا از جمیع اعمال خود آرامی گرفت..»
و باز در این مقام که «آرامی من داخل نخواهد شد..» پس چون باقی است که بعضی داخل آن بشوندو آنانی که پیش بشارت یافتد، به سبب نافرمانی داخل نشدند، باز روزی معین میفرماید چونکه به زیان داوود بعد از مدت مديدة «مروز» گفت، چنانکه پیش مذکور شد که «مروزا گوازار از ارشنويد، دل خود را سخت مسازید..»
زیرا اگر بیوش ایشان را آرامی داده بود، بعد از آن دیگر را ذکر نمی کرد.
۵ پس برای قوم خدا آرامی سبت باقی میماند.
۶ زیرا هر که داخل آرامی او شد، او نیز از اعمال خود بیارمید، چنانکه خدا از اعمال خویش.
۷ پس جد و جهد بکنیم تا به آن آرامی داخل شویم، مبادا کسی در آن نافرمانی عربت آمیزی یافتد.
۸ زیرا کلام خدا زنده و مقتدر و بربند تراست از هر شمشیر دودم و فرورونده تا جدا کند نفس و روح و مفاصل و مغز را و میزاف کارونیهای قلب است،
و هیچ خلقت از نظر ارمنی نیست بلکه همه چیز در چشمان او که کار مباوی است،
برهنه و منکشف میباشد.
۹ *رئیس کهنه عظیم*
پس چون رئیس کهنه عظیمی داریم که از آسمانهادر گذشته است یعنی عیسی، پسر خدا،
اعتراف خود را حکم بداریم.
۱۰ زیرا رئیس کهنهای نداریم که نتواند همدرد ضعفهای ما بشود، بلکه آزموده شده در هر چیز به مثال مابدون گذاشت.
۱۱ پس بادلیری تزدیک به تخت فیض بیایم تارحمت بیایم و فیضی را حاصل کنیم که در وقت ضرورت) ارا (اعانت کنند.
زیرا که هر رئیس کهنه از میان آدمیان گرفته شده، برای آدمیان مقرر میشود در امور الهی

تاهدایا و قربانیه برای گاهان بگذراند،
که با جاهلان و گمراهان میتواند ملایت کند، چونکه او نیز در کمزوری گرفته شده است.
۳ و هسبب این کمزوری، اورالازم است چنانکه برای قوم، همچنین برای خویشتن
نیز قربانی برای گاهان بگذراند.

۴ و کسی این مرتبه را برای خود نمی‌گیرد، مگر وقتی که خدا اورا بخواهد، چنانکه هارون
را.

۵ و همچنین مسیح نیز خود را جلال نداد که رئیس کهنه بشود، بلکه او که به او گفت:
«پسر من هستی؛ من امر وزتور اتو لید غوردم»

چنانکه در مقام دیگر نیز می‌گوید: «وتباهه ابد کاهن هستی بر رتبه ملکی صدق.»
واود رایام بشریت خود، چونکه با فریاد شدید و اشکها نزداو که بر هانی دش از موت
قادربود، تضرع و دعای بسیار کرد و هسبب تقوای خویش مستجاب گردید،
هر چند پسر بود، به مصیبت‌هایی که کشید، اطاعت را آموخت
و کامل شده، جمیع مطیعان خود را سبب نجات جاودانی گشت.
۱۰ و خدا اورا به رئیس کهنه مخاطب ساخت به رتبه ملکی صدق.

نشویق به استواری

که در باره اومار اخنان بسیار است که شرح آنها مشکل می‌باشد چونکه گوشهای شما سنگین
شده است.

۱۲ زیرا که هر چند با این طول زمان شمار امیاید معلمان باشید، باز محتاج جید که کسی
اصول و مبادی الهامات خدارا به شما یا موزد و محتاج شیر شدید نه غذای قوی.

۱۳ زیرا هر کشیر خواره باشد، در کلام عدالت نآزموده است، چونکه طفل است.

۱۴ اما غذای قوی از آن بالغان است که حواس خود را به موجب عادت، ریاضت
داده اند تا تمیز نیک و برابکنند.

بنابراین، از کلام ابتدای مسیح در گذشته، به سوی کمال سبقت بجویم و بار دیگر نیاد توبه
از اعمال مرده و ایمان به خدا نهیم،
و تعلیم تعمید ها و نهادن دسته اوقیام مردگان و داوری جاودانی را.

^۳ و این را به جا خواهیم آورد هر گاه خدا اجازت دهد.

زیر آنانی که یک بار منور گشتند ولذت عطای سماوی را چشیدند و شریک روح القدس گردیدند

ولذت کلام نیکوی خدا و قوات عالم آینده را چشیدند،

اگر یافتنند، محل است که ایشان را بار دیگر رای توبه تازه سازند، در حالی که پسر خدا را برای خود باز مصاوب میکنند و او را بحترمت میسازند.

^۴ زیرا زمینی که بارانی را که بارهای آن میافتد، میخوردن بباتات نیکوی رای فلاحان خود میرویاند، از خدابرکت میباشد.

^۵ لکن اگر خار و خسک میرویاند، متروک و قرین به لعنت و در آخر، سوخته میشود. اما ای عزیزان در حق شما چیزهای بہر و قرین نجات را یقین میداریم، هر چند بدینطور سخن میگوییم.

^۶ زیرا خدای ایان صفات نیست که عمل شما و آن محبت را که به اسم او از خدمت مقدسین که در آن مشغول بوده و هستید ظاهر کرده اید، فراموش کند.

^۷ لکن آرزوی این داریم که هر یک از شما همین جدوجهد را برای یقین کامل امید تابه انتظا هم نماید،

و کاهل مشوی دبلکه اقتدار کنید آنانی را که به ایمان و صبر و ارادت و عده هم میباشند.

اعتماد به وعده استوار خدا

زیرا وقتی که خدابه ابراهیم وعده داد، چون به بزرگتر از خود قسم نتوانست خورد، به خود قسم خورد، گفت:

«را آینه من تورا برکت عظیمی خواهم داد و تورا بینهایت کثیر خواهم گردانید.» و همچنین چون صبر کرد، آن وعده را یافت.

^{۱۶} زیرا مردم به آنکه بزرگتر است، قسم میخورند و نهایت هر مخاصمه ایشان قسم است تا اثبات شود.

^{۱۷} از اینرو، چون خدا خواست که عدم تغییر اراده خود را به وارثان و عده به تا کید بیشمار ظاهر سازد، قسم در میان آورد.

^{۱۸} تابه دواص بیتغییر که ممکن نیست خدار مرد آهاد روغ گوید، تسلی قوى حاصل شود برای ما که پناه بر دیم تابه آن امیدی که در پیش ما گذارده شده است تمیسک جوییم، و آن رامث لنگری برای جان خود ثابت و پایدار داریم که در درون حجاب داخل شده است، جایی که آن پیشرور برای مادا خل شد یعنی عیسی که بر رتبه ملکی صدق، رئیس کهنه گردید تا ابد الاباد.

ملکی صدق

زیرا این ملکی صدق، پادشاه سالیم و کاهن خدای تعالی، هنگامی که ابراهیم از شکست دادن ملوک، مراجعت میکرد، اور استقبال کرده، بدبور کت داد.
^۲ و ابراهیم نیاز از همه چیز هاده هیک بدوداد؛ که او اول ترجمه شده «ادشاه عدالت» است و بعد ملک سالیم نیز یعنی «ادشاه سلامتی».

^۳ بپدر و بیادر و بی نسب نامه و بدون ابتدای ایام و انتهای حیات بلکه به شبیه پسر خدا شده، کاهن دایی میماند. پس ملاحظه کنید که این شخص چقدر بزرگ بود که ابراهیم پاتریارخ نیاز به تین غنایم، دهیک بدوداد.

^۴ و اما ازا ولاد لاوی کسانی که کهانت را میابند، حکم دارند که از قوم بحسب شریعت دهیک بگیرند، یعنی از برادران خود، بالآنکه ایشان نیاز از صلب ابراهیم پدید آمدند. لکن آن کس که نسبتی بدیشان نداشت، از ابراهیم دهیک گرفته و صاحب وعدها را بر کت داده است.

^۵ و بدون هرشبه، کوچک از بزرگ بر کت داده میشود. و در اینجا مردمان مردنی دهیک میگیرند، اما در آنچه کسیکه بروز نده بودن وی شهادت داده میشود.

^۶ حتی آنکه گویامی توان گفت که بواسطت ابراهیم از همان لاوی که دهیک میگیرد، دهیک گرفته شد، زیرا که هنوز در صلب پدر خود بود هنگامی که ملکی صدق اور استقبال کرد.

کهانت عیسی برتبه ملکیصدق

ودیگرا گراز کهانت لاوی، کمال حاصل میشد) بر قوم شریعت را بر آن یافتند (بازچه احتیاج میبود که کاهنی دیگر برتبه ملکیصدق مبعوث شود و مذکور شود که برتبه هارون نیست؟

زیرا هر گاه کهانت تغییر میپذیرد، البته شریعت نبین تبدیل میاید.

^{۱۳} زیرا او که این سخنان در حق وی گفته میشود، از سبط دیگر ظاهر شده است که احدي از آن، خدمت قربانگاه را نکرده است.

^{۱۴} زیرا واضح است که خداوند ما از سبط یهود اطلع فرمود که موسی در حق آن سبط از جهت کهانت هیچ نگفت.

و نبایشتر مبین است از اینکه به مثال ملکیصدق کاهن بطور دیگر باید ظهر نماید که به شریعت و احکام جسمی مبعوث نشود بلکه به قوت حیات غیر فانی.

^{۱۷} زیرا شهادت داده شد که «و تابه ابد کاهن هستی برتبه ملکیصدق»، زیرا که حاصل میشود هم نسخ حکم سابق بعلت ضعف و عدم فایده آن

(زان جهت که شریعت هیچ چیز را کامل نمی گرداند) وهم برآوردن امید نیکوتر که به آن تقریب به خدامی جوییم.

^{۲۰} و بقدر آنکه این بدون قسم نمی باشد.

^{۲۱} زیرا ایشان یقیسم کاهن شده اند ولیکن این با قسم ازاو که به وی میگوید: «داوند قسم خورد و تغییر اراده نخواهد داد که تو کاهن ابدی هستی برتبه ملکیصدق»، به همین قدر نیکوتراست آن عهدی که عیسی ضامن آن گردید.

^{۲۳} وایشان کاهنان بسیار میشنوند، از جهت آنکه موت از یاق بودن ایشان مانع است.

^{۲۴} لکن وی چون تابه ابد باقی است، کهانت بیزوال دارد.

^{۲۵} از این جهت نیز قادر است که آنافی را که بوسیله وی نزد خدا آیند، نجات بینهاست بخشید، چونکه دائم زنده است تاشفاعت ایشان را بکند.

زیرا که مارا چنین رئیس کنه شایسته است، قدوس و پیازار و پیعیب و از گاهکاران جد اشده و از آسمانها بلندتر گردیده

که هر روز محتاج نباشد به مثال آن روسای کهنه که اول برای گاهان خود و بعد برای قوم قربانی بگذراند، چونکه این را یک بار فقط بهجا اورده‌نمگامی که خود را به قربانی گذرانید.

^{۲۸} از آن‌زو که شریعت مردمانی را که کمزوری دارند کاهن می‌سازد، لکن کلام قسم که بعد از شریعت است، پس را که تا الالا باد کامل شده است.

رئیس کهنه عهد جدید

پس مقصود عمدۀ ازین کلام این است که برای ما چنین رئیس کهنه‌ای هست که در آسمانها به دست راست تخت کبیر یا نشسته است،

که خادم مکان اقدس و آن خیمه حقیقی است که خداوند آن را بر پا نموده انسان.

^۳ زیرا که هر رئیس کهنه مقرر می‌شود تا هدایا و قربانی هابگذراند؛ و ازین جهت واجب است که اورانیز چیزی باشد که بگذراند.

^۴ پس اگر زمین می‌بود، کاهن غی بود چون کسانی هستند که به قانون شریعت هدایا رامی‌گذرانند.

^۵ واشان شبیه و سایه چیزهای آسمانی را خدمت می‌کنند، چنان‌که موسی ملهم شد هنگامی که عازم بود که خیمه را بسازد، زیرا بدو می‌گوید: «گاه باش که همه چیز را به آن نمونه‌ای که در کوه به تولشان داده شد بسازی.»

لکن الان او خدمت نیکوترا فته است، به مقداری که متوسط عهد نیکوترا نیز هست که برو عده‌های نیکوترا مرتب است.

زیرا ^۶ اگر آن اول بی‌عیب می‌بود، جایی برای دیگری طلب غی شد.

^۷ چنان‌که ایشان را ملامت کرده، می‌گوید: «داوند می‌گوید اینک ایامی می‌آید که با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهدی تاره استوار خواهم نمود.

^۹ نه مثل آن عهدی که با پدران ایشان بستم، در روزی که من ایشان را دستگیری نمود تا از زمین مصرب را اوردم، زیرا که ایشان در عهد من ثابت نماندند. پس خداوند می‌گوید من ایشان را واگذاردم.

- ۱۰ و خداوند میگوید این است آن عهدی که بعد از آن یام با خاندان اسرائیل استوار خواهم داشت که احکام خود را در خاطر ایشان خواهیم نهاد و بر دل ایشان مرقوم خواهیم داشت و ایشان را خدا خواهیم بود و ایشان مرافق خواهند بود.
- ۱۱ و دیگر کسی همسایه و برادر خود را تعلیم نخواهد داد و نخواهد گفت خداوند را بشناسی زیرا که همه از خردورزگ مر اخواهند شناخت.
- ۱۲ زیرا بر تصریح‌های ایشان ترحم خواهیم فرمود گاهانشان را دیگر یاد نخواهیم آورد. «پس چون» ازه «گفت، اول را که نه ساخت، و آنچه که نه پیر شده است، مشرف بر زوال است.

فراض قدس دنیوی

خلاصه آن عهد اول را نیز فراض خدمت و قدس دنیوی بود.
زیرا خیمه اول نصب شد که در آن بود چرا غadan و میزان تقدیمه، و آن به قدس مسمی گردید.

۳ و در پشت پرده دوم بود آن خیمه‌ای که به قدسالاقداس مسمی است،
که در آن بود مجهر زین و تابوت شهادت که همه اطرافش به طلا آراسته بود؛ و در آن بود حقه طلا که پراز من بود و عصای هارون که شکوفه اورده بود و دلوج عهد.
۴ و بر زبان کرویان جلال که بر تخت رحمت سایه‌گسترمی بودند و الان جای تفصیل آنها نیست.

پس چون این چیزها بدینطور آراسته شد، که نه بجهت ادادی لوازم خدمت، پیوسته به خیمه اول در می‌آیند.

۵ لکن در دوم سالی یک مرتبه رئیس که نه تنها داخل می‌شد؛ و آن هم نه بدون خونی که برای خود و برای جهالات قوم میگذراند.

۶ که به این همه روحال قدس اشاره مینماید براینکه مادامی که خیمه اول برپاست، راه مکان اقدس ظاهر غنی شود.

۷ و این مثلی است برای زمان حاضر که بحسب آن هدایا و فربانیهارا میگذرانند که قوت ندارد که عبادت کننده را از جهت ضمیر کامل گرداند،

چونکه اینها چیزهای خوردنی و آشامیدنی و طهارات مختلفه، فقط فرایض جسدی است که تازمان اصلاح مقرر شده است.

لیکن مسیح چون ظاهر شد تاریخیس کهنه نعمت‌های آینده باشد، به خیمه بزرگ‌تر و کاملتر و ناساخته شده بهدست یعنی که از این خلقت نیست، و نه به خون بزها و گوسالهایها، بلکه به خون خود، یک مرتبه فقط به مکان اقدس داخل شد و فدیه ابدی، را یافت.

۱۲ زیرا هر گاه خون بزهاو گاوان و خاکستر گوساله چون برآود گان پاشیده میشود،
تابه طهارت جسمی مقدس میسازد،

پس آیا چند مرتبه زیاده، خون مسیح که به روح ازلی خویشتن را بعیب به خدا گذراند،
ضمیر شمار از اعمال مرده تا هر نخواهد ساخت تا خدای زنده را خدمت نمایید؟
وازین جهت اومتوسط عهده تازهای است تا چون موت برای کفاره تقصیرات عهد
اول بی موقع آمد، خواند هشکان و عده میراث ابدی را پایاند.

۱۶ زیرا در هرجایی که وصیتی است، لابداست که موت و صیتکننده را تصور کنند، زیرا که وصیت بعد از موت ثابت می‌شود؛ زیرا مدامی که وصیتکننده زنده است، استحکامی ندارد.

۱۸ واژاینو، آن اول نیزیدون خون برقرار نشد.

۱۹ زیرا که چون موسی تمای احکام را بحسب شریعت، به سمع قوم رسانید، خون گوسالهها و بی Zahar ابابآب و پشم قرمزو زوفا گرفته، آن را برخود کتاب و تمامی قوم پاشید؛ و گفت: «بن است خون آن عهدی که خداباشا قرارداد». و همچنین خیمه و جمیع آلات خدمت رانیزه خون بیالود.

۲۲ و حسب شریعت، تقریب همچیزیه خون طاهر میشود و بدون ریختن خون، آمر زش نیست.

پس لازم بود که مثل های چیزهای سماوی به اینها طاهر شود، لکن خود سماویات به قرآنی های نیکو تراز از آنها.

۲۴ زیرا مسیح به قدس ساخته شده بهدست داخل نشد که مثال مکان حقيقی است؟

بلکه به خود آسمان تا آنکه الان در حضور خدا بجهت ما ظاهر شود.
۲۵ و نه آنکه جان خود را بر هاقربانی کند، مانند آن رئیس کهنه که هرسال باخون دیگری به مکان اقدس داخل میشود؟

زیرا در این صورت میبایست که او از بنیاد عالم بارها زحمت کشیده باشد. لکن الان یک مرتبه در او اخرا عالم ظاهر شد تا به قربانی خود، گاه راحوسازد.

۲۷ و چنانکه مردم را یک بار مردن و بعد از آن جزایا فتن مقرر است، همچنین مسیح نیز چون یک بار قربانی شد تا گاهان سیاری رارفع نماید، بار دیگر بدون گاه، برای کسانی که منتظر او میباشند، ظاهر خواهد شد بجهت نجات.

قربانی یک‌گانه مسیح

زیرا که چون شریعت راسیا به نعمتها آینده است، نه نفس صورت آن چیزها، آن هرگز نمی‌تواند هرسال به همان قربانی هایی که پوسته میگذرانند، تقریب جویند گان را کامل گرداند.

۲ والا آیا گذرانیدن آنها موقوف نمی‌شد چونکه عبادت‌کنندگان، بعد از آنکه یک بار پاک شدند، دیگر حس گاهان را در ضمیر نمی‌داشتند؟

بلکه در اینها هرسال یادگاری گاهان میشود.

۴ زیرا حال است که خون گاوها و بزهارفع گاهان را بکند.

لهذا هنگامی که داخل جهان میشود، میگوید: «ربانی و هدیه را نخواستی، لکن جسدی برای من میباشد اختر.»

۶ به قربانی های سوختنی و قربانی های گاه رغبت نداشتی.

۷ آنگاه گفت، اینک می‌آیم ارطماد گتاب در حق من مکتوب است (تاراده تورا ای خدابجا آورم..)»

چون پیش میگوید: «دایا و قربانیها و قربانی های سوختنی و قربانی های گاه را نخواستی و به آنها رغبت نداشتی،» «که آنها بحسب شریعت میگذرانند،

بعد گفت که «ینک می‌آیم تاراده تورا ای خدابجا آورم..» پس اول را برمی‌دارد، تادوم را ستوار سازد.

و به این اراده مقدس شده‌ایم، به قربانی جسد عیسی مسیح، یک مرتبه فقط.
 ۱۱ و هر کاهن هر روزه به خدمت مشغول بوده، می‌ایستد و همان قربانی‌ها را ممکر می‌گذراند
 که هرگز رفع گاهان را غنی تواند کرد.

۱۲ لکن او چون یک قربانی برای گاهان گذرانید، به دست راست خدا بنشست تا
 ابدالاً باد.

۱۳ وبعد از آن منتظر است تا شمنانش پای اندازو شوند.
 از آنروز که به یک قربانی مقدسان را کامل گردانیده است تا ابدالاً باد.
 ۱۵ و روحاً القدس نیز برای مأشهادت میدهد، زیرا بعد از آنکه گفته بود:
 «ین است آن عهدی که بعد از آن ایام با ایشان خواهم بست، خداوند می‌گوید احکام
 خود را در دل‌های ایشان خواهم نهاد و بر ذهن ایشان مرقوم خواهم داشت،
 (از می‌گوید) (و) گاهان و خطای ایشان را دیگر بیاد نخواهم آورد».
 اما جایی که آمر زش اینهاست، دیگر قربانی گاهان نیست.
نشویق به پایداری

پس برادران، چون‌که به خون عیسی دلیری داریم تا به مکان اقدس داخل شویم
 از طریق تازه وزنده که آن را بجهت ما زمیان پرده یعنی جسم خود می‌انموده است،
 و کاهنی بزرگ را برخانه خداداریم،
 پس به دل راست، در حقیقت ایمان، دل‌های خود را از ضمیر بدپاشیده و بدنهای خود را به آب
 پاک غسل داده، نزدیک بیاییم؛

۲۴ و اعتراف امید را محکم نگاه داریم زیرا که وعد هدنه امین است.
 ۲۵ و ملاحظه یکی گرایناییم تا به محبت و اعمال نیکوت رغیب غاییم.
 ۲۵ وازیاهم آمدند در جماعت غافل نشویم چنانکه بعضی راعات است، بلکه یکی گراییم
 رانصیحت کنیم و زیاد تر به اندازهای که می‌بینید که آن روز نزدیک می‌شود.
 زیرا که بعد از پذیرفتن معرفت راستی اگر عمد گاهکار شویم، دیگر قربانی گاهان باقی نیست،
 بلکه انتظار هولناک عذاب و غیرت آتشی که مخالفان را فروخواهد بردا.

۲۸ هر که شریعت موسی را خوار شمرد، بدون رحم به دویاسه شاهد کشته می‌شود.
 ۲۹ پس به چه مقدار گان می‌کنید که آن کس، مستحق عقوبت سخت‌تر شمرده خواهد
 شد که پسر خدار پایمال کرد و خون عهدی را که به آن مقدس گردانیده شد، نپاک
 شمرد و روح نعمت را بی‌حرمت کرد؟

زیرا می‌شناسیم اورا که گفته است: «داوند می‌گوید انتقام از آن من است؛ من مكافات
 خواهم داد.» وایض: «داوند قوم خود را داری خواهد نمود.»
 افتادن به دستهای خدای زنده چیزی هولناک است.

ولیکن ایام سلف را به یاد آورید که بعد از آنکه منور گردید، متحمل مجاهد‌های عظیم
 از درد هاشدید،

چه از اینکه از دشنهای اوزحمات تماشای مردم می‌شدید، و چه از آنکه شریک با کسانی
 می‌بودید که در چنین چیزهای سرمی بردنند.

۳۴ زیرا که با اسیران نیز همدردی بود و تراجم اموال خود را نیزه خوشی می‌پذیرفتید،
 چون دانستید که خود شمارادر آسماں مال نیکو ترویاق است.

۳۵ پس ترک مکنید لیری خود را که مقرنون به مجازات عظیم می‌باشد.

۳۶ زیرا که شمارا صبر لازم است تا اراده خدار انجام آورده، وعده را باید.

۳۷ زیرا که «عدا از اندک زمانی، آن آینده خواهد آمد و تا خیر نخواهد نمود.

۳۸ لکن عادل به ایمان زیست خواهد نمود و گرمه تدوش نفس من باوی خوش نخواهد
 شد.» لکن ما از مرتدان نیستیم تا هلاک شویم، بلکه از ایمان داران تا جان خود را دریابیم.

به ایمان

پس ایمان، اعتماد بر چیزهای امید داشته شده است و بر هان چیزهای نادیده.

۲ زیرا که به این، برای قدم اشہادت داده شد.

به ایمان فهمیده ایم که عالمه باه کلمه خدام رتب گردید، حتی آنکه چیزهای دیدنی از چیزهای
 نادیدنی ساخته شد.

به ایمان هاییل قربانی نیکو تراز قائن را به خدا گذرانید و به سبب آن شہادت داده شد که
 عادل است، به آنکه خدا به هدایای او شہادت میدهد؛ و به سبب همان بعد از مردن هنوز گوینده

است.

به ایمان خنون منتقل گشت تاموت را بیندونایاب شد چرا که خدا اور امنتقل ساخت زیرا قبل از انتقال وی شهادت داده شد که رضامندی خدار احصال کرد.
^۶ لیکن بدون ایمان تحصیل رضامندی او محل است، زیرا هر که تقرب به خدا جوید، لازم است که ایمان آور در برای که او هست و جویند گان خود را جز امید هد.
 به ایمان نوح چون در باره اموری که تا آن وقت دیده نشده، اهمام یافته بود، خدا ترس شده، کشیای بجهت اهل خانه خود بساخت و به آن، دنیار املزم ساخته، وارد آن عدالتی که از ایمان است گردید.

به ایمان ابراهیم چون خوانده شد، اطاعت نمود و بیرون رفت به سمت آن مکانی که میباشد به میراث یابد. پس بیرون آمد و نمی دانست به کجا میرود.
^۹ و به ایمان در زمین وعده مثل زمین بیگانه غربت پذیرفت و در خیمه ها با اسحاق و بعقوب که در میراث همین وعده شریک بودند مسکن نمود.

^{۱۰} زانرو که مترقب شهری با بنیاد بود که معمار و سازنده آن خدا است.
 به ایمان خود ساره نیز قوت قبول نسل یافت و بعد از انقضای وقت زایید، چون که وعد هد هنده را مین دانست.

^{۱۲} وا زاین سبب، از یک نفر و آن هم مرد، مثل ستارگان آسمان، کثیر و مانند ریگهای کنار دریا، بیشمار زاییده شدند.

در ایمان همه ایشان فوت شدند، در حالی که وعد ههار این یافته بودند، بلکه آنها از دور دیده، تختی گفتند و اقرار کردند که ببروی زمین، بیگانه و غریب بودند.

^{۱۴} زیرا کسانی که همچنین میگویند، ظاهر میسازند که در جستجوی وطنی هستند.

^{۱۵} واگرایی را که از آن بیرون آمدند، بخاطر میآوردند، هر آینه فرصت میداشتند که) دانجا(برگردند.

^{۱۶} لکن الحال مشتاق وطنی نیکو تریعنی) طن (سماوی هستند و از این رو خدا از ایشان عارن دارد که خدای ایشان خوانده شود، چونکه برای ایشان شهری مهیا ساخته است.
 به ایمان ابراهیم چون امتحان شد، اسحاق را گذرانید و آنکه وعد ههار اپذیرفته بود، پسر گانه خود را قربانی میگرد؛

که به او گفته شده بود که «سل توبه اسحاق خوانده خواهد شد.» چون که یقین داشت که خدا قادر بر انگیزه از اموات است و همچنین اوراد مثل از اموات نیز باز یافت.

به ایمان اسحاق نبی عقوب و عیسور ادراما مر آینده برکت داد. به ایمان عقوب در وقت مردن خود، هر یکی از پسران یوسف را برکت داد و بر سر عصای خود سجده کرد. به ایمان یوسف در حین وفات خود، از خروج بنی اسرائیل اخبار نمود و درباره استخوانهای خود وصیت کرد.

به ایمان موسی چون متولد شد، والدینش اور اطفالی جمیل یافتند، سه ماه پنهان کردند و از حکم پادشاه بیم نداشتند.

به ایمان چون موسی بزرگ شد، ابا نمود از این که پسر دختر فرعون خوانده شود، و ذلیل بودن با قوم خدار اپستنیده ترداشت از آن که لذت اندک زمانی گاه را باید؛ و عار مسیح را دولتی بزرگ تراز خزان مصر پنداشت زیرا که به سوی مجازات نظر میداشت.
۲۷ به ایمان، مصر را ترک کرد و از غصب پادشاه نتو سید زیرا که چون آن نادیده را بید، استوار ماند.

۲۸ به ایمان، عید فصح و پاشیدن خون را بعمل آورد تا هلاک کنند و نخست زادگان، برایشان دست نگذارد.

به ایمان، از بحر قلزم به خشکی عبور نمودند و اهل مصر قصد آن کرده، غرق شدند.

به ایمان حصار اریحا چون هفت روز آن را طوف کرده بودند، به زیرافتاد. به ایمان، راحاب فاحش باعاصیان هلاک نشد زیرا که جاسوسان را به سلامتی پذیرفتند و بود.

و دیگر چه گوییم؟ زیرا که وقت مر اکفاف نمی دهد که از جد عون و بارا قوشیشون و یفتاح و داود و سمیئل و انبیاء اخبار نمایم،
که از ایمان، تسخیر مالک کردند و به اعمال صالح پرداختند و وعد همارا پذیرفتند و دهان شیران را بستند،

سورت آتش را خاموش کردند و از دم شمشیر هارست گار شدند و از ضعف، توانایی یافتند و در جنگ شجاع شدند و لشکرهای غرب را منزه مساختند.

۳۵ زنان، مردگان خود را به قیامتی بازیافتند، لکن دیگران معدب شدن و خلاصی را قبول نکردن تابه قیامت نیکوتبر سنت.

۳۶ و دیگران از استهزاهات زیانهای بله از بندها وزندان آزموده شدند.

۳۷ سنگسار گردیدند و بالاره دوپاره گشتند. تجربه کرده شدن دویه شمشیر مقتول گشتند. در پوستهای گوسفندان و بزها محتاج و مظلوم و ذلیل و آواره شدند.

۳۸ آنانی که جهان لایق ایشان نبود، در صحراها و کوهها و مغارهها و شکافهای زمین پراکنده گشتند.

پس جمیع ایشان با اینکه از ایمان شهادت داده شدند، وعده رانیافتند.

۴۰ زیرا خدا برای ما چیزی نیکوترمیا کرده است تا آنکه بدون ما کامل نشوند.

تشریح پایداری و پذیرش

تادیب الهی بنابراین چونکه مانیز چنین ابر شاهدان را گردان خودداریم، هر یار گران و گاهی را که مهار استخن می‌پیچد و ربکنیم و با صبر در آن میدان که پیش روی ماقرر شده است بدویم،

و به سوی پیشو او کامل کننده ایمان یعنی عیسی نگران باشیم که بجهت آن خوشی که پیش او موضوع بود، بیحرمتی ران اچیز شمرده، متحمل صلیب گردید و به دست راست تخت خدا انشسته است.

۳ پس تفکر کنید را و که متتحمل چنین مخالفتی بود که از گاهه کاران به او پدید آمد، مبادر در جانهای خود ضعف کرده، خسته شوید.

۴ هنوز در جهاد با گاه تابه حد خون مقاومت نکرده اید، و نصیحتی را فراموش نموده اید که باشما چون با پسران مکالمه می‌کنند که «ی پسر من تادیب خدا و ندر اخوار مشمار و وقتی که ازا و سرزنش یابی، خسته خاطر مشو.

۵ زیرا هر که را خداوند دوست میدارد، تو بیخ میفرماید و هر فرزند مقبول خود را به تازیانه میزند».

اگر متتحمل تادیب شوید، خدا شما مثل با پسران رفتار مینماید. زیرا کدام پسر است که پدرش اورا تادیب نکند؟

لکن اگر بیت تادیب میباشد، که همه ازان بهره یافتند، پس شما حرام زادگانید نه پسران.

- ۹ و دیگر ان جسم خود را وقتی داشتیم که ماراتادیب مینمودند و ایشان را احترام مینمودیم، آیا از طریق اولی پدر روحهار اطاعت نکنیم تازنده شویم؟ زیرا که ایشان اندک زمانی، موافق صواب دید خود ماراتادیب کردند، لکن او بجهت فایده تاشریک قدوسیت او گردیدم.
- ۱۰ لکن هر تادیب در حال، نه از خوشیها بلکه از دردها مینماید، اما در آخر میوه عدالت سلامتی را برای آنانی که از آن ریاضت یافته‌اند بار می‌آوردم.
- ۱۱ ۱۲ هذادستهای افتدۀ وزانوهای سست شده را استوار نمایید، و رای پایهای خود راههای راست بازی دتا کسی که لنگ باشد، از طریق منحرف نشود، بلکه شفای ابد.
- هشدار در مورد بارگشت به گاه**
- و در پی سلامتی با همه بکوشید و تقدسی که بغيراز آن هیچکس خداوند را نخواهد دید.
- ۱۳ ۱۴ و مترصد باشید مبادا کسی از پیض خدا محروم شود و ریشه مرارت نموده، اضطراب بار آورده جمعی از آن‌الوده گرددند.
- ۱۵ ۱۶ میاد اشخاصی زانی یا بیالات پیدا شود، مانند عیسوکه برای طعامی نخست زادگی خود را بروخت.
- ۱۷ ۱۸ زیرا میدانید که بعد از آن نیز وقتی که خواست وارث برکت شود مردود گردید (یرا که جای توبه پیدا نمود) (با آنکه بالشکهای در جستجوی آن بکوشید). زیرا تقرب نجستهای به کوهی که میتوان لمس کرد و به آتش افروخته و نه به تاریکی و ظلمت و باد سخت،
- ونه به آواز کناؤ صدای کلامی که شنوندگان، التماس کردند که آن کلام، دیگر بدیشان گفته نشود.
- ۱۹ ۲۰ زیرا که متهم آن قدر غن نتوانستند شد که اگر حیوانی نیز کوه را لمس کند، سنگسار یابه نیزه زده شود.
- ۲۱ ۲۲ و آن رویت بحدی ترسناک بود که موسی گفت: «غاایت ترسان ولر زانم». بلکه تقرب جسته اید به جبل صهیون و شهر خدای حی یعنی اورشلیم همای و به جنود بیشماره از مخلف فرشتگان

و کلیسای نخستزادگانی که در آسمان مکتوبند و به خدای داور جمیع و به ارواح عادلان
مکمل
و به عیسی متوسط عهد جدید و به خون پاشیده شده که متکلم است به معنی نیکوتراز خون
هاییل.

زنهاراز آنکه سخن میگوید رومگردانید زیرا اگر آنانی که از آنکه بزمین سخن گفت روگردانیدند،
نجات نیافتند، پس ماچگونه نجات خواهیم یافت اگر ازاو که از آسمان سخن میگوید روگردانیم؟
که آواز او در آن وقت زمین را جنبانید، لکن الان وعده داده است که «ک مرتبه دیگر
نه فقط زمین بلکه آسمان را نیز خواهم جنبانید».

و این قول اویک مرتبه دیگر اشاره است از تبدیل چیزهایی که جنبانیده میشود، مثل آنهای
که ساخته شد، تا آنهایی که جنبانیده نمی شود باقی ماند.

پس چون ملکوتی را که نمی توان جنبانیده می یابیم، شکر بجا بیاوریم تا به خشوع و تقواخدا
رعایت پسندیده نماییم.
۲۹ زیرا خدای مالائش فروبرنده است.

نصائح پایانی

محبت برادرانه برقرار یاشد؛

واز غریب نوازی غافل مشوی دزیرا که به آن بعضی نادانسته فرشتگان را ضیافت کردند.
۳ اسیران را بخاطر آرید مثل همزندان ایشان، و مظلومان را چون شما نیز در جسم هستید.
نکاح به هر وجه محترم باشد و استرش غیر نجس زیرا که فاسقان وزانیان را خداداوری
خواهد فرمود.

۴ سیرت شما از محبت نقره خالی باشد و به آنچه دارید قناعت کنید زیرا که او گفته است:
«وراه رگرهانکم و توراترک نخواهم نمود».

بنابراین مبادلیری تمام میگوییم: «داوند مدد کننده من است و ترسان نخواهم بود. انسان
به من چه میکند؟»

مرشدان خود را که کلام خدار ابه شماییان کردند بخاطر دارید و انجام سیرت ایشان
راملا حظه کرده، به ایمان ایشان اقتدا نمایید.

- ^{۱۰} عیسی مسیح دیروز و امروز و زوتا بـالـاـبـاـدـهـمـانـ است.
- از تعليمـهـایـ مختلفـ وـ غـرـیـبـ اـزـ جـارـدـهـ مشـوـیدـ،ـ زـیرـ آـهـرـ آـنـ استـ کـهـ دـلـ شـمـابـهـ فـیـضـ اـسـتـوارـ
شـودـونـهـ بـهـ خـورـاـ کـهـایـ کـهـ آـنـانـیـ کـهـ درـ آـنـهـ اـسـلوـکـ نـمـودـندـ،ـ فـایـدـهـ نـیـافـتـندـ.
- مـذـبـحـیـ دـارـیـمـ کـهـ خـدـمـتـ گـذـارـانـ آـنـ خـیـمـهـ،ـ اـجـازـتـ نـدارـنـدـ کـهـ اـزـ آـنـ بـخـورـنـدـ.
- ^{۱۱} زـیرـاـ کـهـ جـسـدـهـایـ آـنـ حـیـوـانـاتـیـ کـهـ رـئـیـسـ کـهـنـهـ خـونـ آـنـهـارـ اـبـهـ قـدـسـالـاـقـدـاسـ برـایـ
گـاهـمـیـردـ،ـ بـیـرونـ اـزـ لـشـکـرـ گـاهـ سـوـختـهـ مـیـشـوـدـ.
- ^{۱۲} بـنـابـرـانـ،ـ عـیـسـیـ نـیـزـ تـاقـمـ رـابـهـ خـونـ خـودـ تـقـدـیـسـ نـمـایـدـ،ـ بـیـرونـ درـ رـواـزـهـ عـذـابـ کـشـیدـ.
- ^{۱۳} لـهـدـاعـارـ اوـرـ اـرـگـ فـتـهـ،ـ بـیـرونـ اـزـ لـشـکـرـ گـاهـ بـهـ سـوـیـ اوـرـوـیـمـ.
- ^{۱۴} زـانـوـ کـهـ درـ اـیـنجـاـشـهـرـیـ باـقـیـ نـدارـیـمـ بلـکـهـ آـینـدـهـ رـاـ طـالـبـ هـسـتـیـمـ.
- ^{۱۵} پـسـ بـوـسـیـلـهـ اوـقـبـانـیـ تـسـبـیـحـ رـابـهـ خـدـاـبـگـدـرـانـیـمـ،ـ یـعـنـیـ ثـمـهـ لـهـبـیـ رـاـ کـهـ بـهـ اـسـمـ اوـمـعـتـرـفـ
باـشـنـدـ.
- لـکـنـ اـزـ نـیـکـوـ کـارـیـ وـ خـیرـاتـ غـافـلـ مـشـوـیدـ،ـ زـیرـ اـخـدـابـ هـمـینـ قـرـبـانـیـهـ اـرـاضـیـ استـ.
مرـشـدـانـ خـودـ رـاـ اـطـاعـتـ وـ اـنـقـیـادـ نـمـایـدـ زـیرـاـ کـهـ اـیـشـانـ پـاـسـبـانـیـ جـانـهـایـ شـمـارـامـیـکـنـدـ،ـ
چـونـکـهـ حـسـابـ خـواـهـنـدـ دـادـتـ آـنـ رـابـهـ خـوـشـیـ نـهـ بـهـ نـالـهـ بـهـ جـاـ آـورـنـدـ،ـ زـیرـاـ کـهـ اـنـ شـمـارـامـفـیدـ
نـیـسـتـ.
- برـایـ مـادـعـاـ کـنـیدـ زـیرـاـ مـارـاـیـقـینـ استـ کـهـ ضـمـیرـ خـالـصـ دـارـیـمـ وـ مـیـخـواـهـیـمـ درـ رـهـاـمـ رـفـتـارـنـیـکـوـ
نـمـایـمـ.
- ^{۱۶} وـ بـیـشـترـ التـماـسـ دـارـمـ کـهـ چـنـینـ کـنـیدـ تـازـوـدـ تـرـیـهـ نـزـدـ شـمـابـازـآـورـدـهـ شـوـمـ.
- پـسـ خـدـایـ سـلاـمـتـیـ کـهـ شـبـانـ اـعـظـمـ گـوـسـفـنـدـانـ یـعـنـیـ خـدـاـوـنـدـ مـاـعـیـسـیـ رـابـهـ خـونـ عـهـدـاـبـدـیـ
ازـمـدـ گـانـ بـرـخـیـزـاـیدـ،ـ
- شـمـارـاـدـرـهـرـ عـمـلـ نـیـکـوـ کـامـلـ گـرـدـانـاـتـاـرـاـدـهـ اوـرـاـبـهـ جـاـ آـورـیدـ وـ آـنـچـهـ منـظـورـ نـظـراـوـ بـاـشـدـ،ـ
درـ شـمـابـعـملـ آـورـدـبـوـسـاطـتـ عـیـسـیـ مـسـیـحـ کـهـ اوـرـاـتـاـبـلـاـبـاـدـ جـلـالـ بـادـ،ـ آـمـینـ.
- لـکـنـیـ برـادـرـانـ اـزـ شـمـاـلـ التـماـسـ دـارـمـ کـهـ اـنـ کـلامـ نـصـیـحتـآـمـیـزـرـاـمـتـحـمـلـ شـوـیدـ زـیرـاـ مـخـتصـرـیـ
نـیـزـهـ شـمـانـوـشـتـهـامـ.
- ^{۲۳} بـدـانـیدـ کـهـ بـرـاـدـرـاـتـاـوـسـ رـهـایـ یـافـتـهـ استـ وـ اـگـرـ زـوـدـ آـیـدـ،ـ بـهـ اـتفـاقـ اوـشـمـارـاـمـلاـقـاتـ

خواهم نمود.

همه مرشدان خود و جمیع مقدسین را سلام برسانید؛ و آنها که از ایتالیا هستند، به شما سلام میرسانند.

همگی شمارا فیض باد. آمین.

قدیم زرجه

The Old Persian Version of the Holy Bible in the Persian language of Iran

Public Domain

Language: فارسی (Persian)

Translation by: Wycliffe Bible Translators

PDF generated using HaioLa and XeLaTeX on Apr from source files dated Aug
cf233a-073b-5751-ab25-e35dacee289f